

[Gade]

forsvarssamarbejde, økonomisk-monetær union, altså unionsforpligtelserne i det hele taget. Det er da noget, Folketinget må bemærke.

Derfor er jeg også så glad for, at det i dag har vist sig, at der er et flertal, der mener, at det ikke kan stå med det, som var i statsministerens åbningstale. Det fremgik klart af hr. Bjørn Wesths udtalelser på vegne Socialdemokratiet og af fru Marianne Jelveds udtalelser på vegne Det Radikale Venstre. Det vil sige, at der i hvert fald er et flertal, når vi nu går til forhandlingerne i næste uge før Birminghamtopmødet, som siger, at der er altså også en nej-side i denne sag.

Nu forstår jeg på udenrigsministeren, at det har udenrigsministeren også sagt. Og selvfølgelig har udenrigsministeren sagt det, når han siger det her. Jeg synes heller ikke, det er det interessante.

Men udenrigsministeren må da forstå, at vi har haft en debat i mange timer i dag, og jeg har tidligere prøvet at få hr. Peter Brixtofte til at sige, at der er en nej-side. Han vil ikke svare. Jeg spurgte tre gange. Ingen af regeringspartierne ordførere har sagt, at der er en nej-side. Så udenrigsministeren må da forstå, at det her strammer sammen i slutningen af debatten. Derfor må vi, udenrigsminister eller statsminister – men det er måske udenrigsministeren, der er det største problem – vel have det op og gjort det helt klart, at der er en nej-side, og at dette bliver meddelt de andre på Birminghamtopmødet. Så har vi da i hvert fald et bedre grundlag fremover.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Hr. Arne Melchior prøver at skyde kiler ind og prøver at fremstille det, som om jeg skulle sige noget andet end det, der lå i vort partis udtalelser fra kongressen i Ålborg, eller det, som hr. Bjørn Westh på udmærket måde har sagt i dag. Det er der selvfølgelig ikke nogen kiler i.

Når jeg har taget ordet, så er det, fordi jeg er dybt bekymret for, om den sag, vi har drøftet så indgående i dag, overhovedet kan løses. Det er en fantastisk svær opgave at finde noget, der på samme tid er acceptabelt for de 11 andre lande og for den danske regering. Man kan sige, der er to muligheder. Vi har valgt den mulighed at sige: Lad os vente så længe som muligt og komme så tøvende som muligt.

Den anden mulighed er der selvfølgelig: så tidligt som muligt, men også så åbent som muligt at sige, hvad det danske synspunkt går ud på, sådan at man både skaber en situation, hvor udlandet har mulighed for at reagere og tilrettelægge sin politik efter det, og sådan, at den danske befolkning ikke føler, at nu er der ved at blive begået noget over for den, som ikke er rimeligt, og det er i det perspektiv, at mit råd til regeringen alene var, at man i forbindelse med Birminghamtopmødet – ikke i detaljer, ikke i juridiske tekster – sagde, hvad det var for synspunkter, vi havde i Danmark både om det, der hedder fælles gods, og med hensyn til de undtagelser fra unionsmålsætningen, som der jo faktisk både i befolkningen og her i salen er et flertal for.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Vi er tilbage i talerrækken.

Eva Fatum (S):

For Bornholms ca. 45.000 indbyggere er torskefiskeriet en meget vigtig indtægtskilde. Torsken er selve livsnerven i det bornholmske samfund, og den udgør 90 pct. af de samlede landingers værdi. Fiskeindustrien er derfor i meget høj grad specialiseret og målrettet mod forarbejdning af torsk.

På grund af dels mangeårige uheldige vind- og vejrforhold, dels et voldsomt overfiskeri er torsken truet af udryddelse i Østersøen. Den danske torskekvote i Østersøen for 1992 blev nedsat med 40 pct. til 28.000 t. Den danske torskekvote i Østersøen for 1993 bliver godt 10.000. Det svarer til ca. en tiendedel af, hvad torskefiskeriet var i 1980'erne.

Amternes og Kommunernes Forskningsinstitut har beregnet, at reduktionen i torskekvoten vil give 1.400 flere arbejdsløse, og at ca. 40 pct. af de nye arbejdsløse forventes at forlade Bornholm. Derfor undrede jeg mig, da jeg hørte statsministerens årlige åbningstale – ikke så meget på grund af det, statsministeren sagde, men på grund af det, statsministeren ikke sagde. Det må være en forglemmelse fra statsministerens side, at torskefiskeriet i Østersøen og de deraf afledte alvorlige følger for det bornholmske samfund ikke blev nævnt. Det må også være en forglemmelse, at statsministeren ikke omtalte den tværministerielle arbejdsgruppe, der skal gennemgå og vurdere de mulighe-